

N:o 31.

Ank. till Riksd. Kansli d. 4 April 1870, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring i hvad Kongl. Förordningen den 15 Juni 1800 stadgar angående ansvar för försummad lagfart.

Omförmälda Kongl. Förordning, som innehåller föreskrift derom, att all handel om fastighet skall lagfaras och uppbud derå sökas i stad inom tre månader och å landet sist vid det ting, som infaller efter sex månader sedan köpet slutadt blef, stadgar derjemte, att om sådant försummas, skall köparen böta så mycket, som svarar emot värdet af det stämplade papper, hvarmed köpebrevet förses bör, och ändock sitt åtkomstbref med behörig charta sigillata belägga.

Herr *L. J. Hierta* har uti en inom Andra Kammaren väckt och till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 13) anmärkt, att anledningen till lagfartsförsummelse, der sådan egde rum, i allmänhet vore att söka i köparens oförmåga att anskaffa erforderliga medel till inköp af det stämplade papper, hvarmed hans åtkomstbref borde beläggas; att berörda stadgande således i sjelfva verket besträffade fattigdomen och vore desto mera grymt, som böterna skulle, vid bristande tillgång, förvandlas till vatten och bröd, ett straff som åtminstone i allmänna opinionen medförde vanfrejd; samt att ifrågavarande bötesansvar ej borde sättas högre, än till vissa procent af det stämplade papper, hvarmed åtkomsthandlingen skulle beläggas; hemställande motionären derföre, »att Riksdagen för sin del beslutar den förändring i ofvanberörda förordning, att böterna för försummad lagfart bestämmas till tio procent af det stämplade papper, hvarmed den försumliges åtkomsthandling bör beläggas, och att sådana böter vid bristande tillgång förvandlas till enkelt fängelse»; hvarjemte motionären vidare föreslagit, »att åtal å försummad lagfart inom föreskrifven tid ej må ega rum sedan lagfarten är sökt, såvida den i laga ordning fullföljes.»

Härvid må erinras, att ett af utseddde komiterade utarbetadt förslag till lag om inskrifning i fastighetsbok för närvarande är beroende på granskning af Högsta Domstolen; och som detta förslag, afsedt att af Kongl. Maj:t framläggas för Riksdagen, innehåller bestämmelser jemväl uti ifrågavarande hänseende, får Utskottet, som anser förevarande fråga ej vara af den vikt, att densamma under sådant förhållande lämpligen kan göras till föremål för särskild behandling, vördsamt hemställa,

att berörda motion ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 April 1870.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

N:o 32.

Ank. till Riksd. Kansli d. 4 April 1870, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om ett tillägg till hvad i Kap. 1 § Handels-balken stadgar rörande lösöreköp.

Uti en inom Andra Kammaren väckt och till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 200) har Herr *T. Ekenstam* anført, hurusom erfarenheten hade visat, att vid s. k. lösöreköps uppgörande säljarens fordringsägare ofta blifvit urståndsatte att i rätt tid bevaka sitt intresse, emedan de varit boende på längre afstånd från säljaren och af sådan anledning först sedan det varit för sent fått kännedom om den kungörelse angående lösöreköpet, som nästa Söndag efter köpets afslutande blifvit uppläst från predikstolen i den församling, der säljaren varit boende; och har motionären, för afhjelpande af denna olägenhet, föreslagit, »det Riksdagen måtte för sin del besluta,